

کارگردان این اثر از نمایش چهار مقطع زمانی یک سینما در یک تئاتر می‌گوید
«گره‌گاہ» وارد اهورا می‌شود

همدلی | کارگردان نمایش «گره‌گاه» درباره روند آماده‌سازی و مضمون این اثر نمایشی که از امروز در تماشاخانه اهورا روی صحنه می‌رود، توضیح داد. پیمان چراغی؛ کارگردان نمایش «گره‌گاه» درباره روند آماده‌سازی این نمایش که از ۸خردادماه اجرای خود را آغاز می‌کند،گفت: نمایش «گره‌گاه» نوشته مسعود ترابی است که از امروز ۸خردادماه ساعت ۲۱ در تماشاخانه اهورا روی صحنه می‌رود. این اثر نمایشی اولین تجربه حرفه‌های من در کارگردانی محسوب می‌شود و پیش‌ازاین بیشتر در زمینه تهیه‌کنندگی تئاتر فعال بودم. از آنجاکه نمایش اثری بر پرسوناژ است و چهار قصه متفاوت را با خط داستانی یکسان دنبال می‌کند، آماده‌سازی کار برای من به‌عنوان اولین تجربه چالش‌برانگیز بود. او ادامه داد: با همراهی گروه اجرایی، بازیگران و همچنین مشاوره‌های مسعود ترابی تلاش کردم روند آماده‌سازی نمایش تجربه‌دلپذیری برای همه ما باشد. معتمد هنوز هم تئاتر خوب خودش می‌تواند خودش را تبلیغ کند و دهان‌بدهان بین مخاطبان بچرخد و دیده شود که امیدوارم برای نمایش «گره‌گاه» هم همین اتفاق بیفتد و موردتوجه قرار گیرد.

چراغی درباره موضوع و مضمون نمایش به مهر گفت: تم نمایش عشق و مسائل روز جامعه در دوره‌هایی است که نمایش می‌دهیم. داستان «گره‌گاه» در یک سینما اتفاق می‌افتد و چهار مقطع زمانی مختلف در سال‌های ۱۳۳۴، ۱۳۵۴، ۱۳۷۴ و ۱۴۰۱ و اتفاقاتی را که برای خانواده‌ای که صاحب این سینما هستند، می‌افتد به تصویر می‌کشد.

او با بیان اینکه تمرینات نمایش سه ماه به طول انجامیده، گفت: طی سه ماه تمرین و هماهنگی با ۱۹ بازیگر و ۱۱نوازنده گروه موسیقی سعی در آماده کردن این نمایش ۷۵دقیقه‌ای داشتیم. تلاش زیادی برای کوتاه کردن نمایش صورت گرفت تا کار از حوصله مخاطب خارج نشود چون اگر می‌خواستیم طبق برآورد اولیه پیش برویم زمان نمایش بیش از ۱۱۰دقیقه می‌شد.

چراغی در پایان صحبت‌هایش عنوان کرد که این اثر نمایشی یک درام اجتماعی است که به شیوه رئالیستی اجرا می‌شود اما در برخی فضاسازی‌ها پیرو مکتب اکسپرسیونیست است و تلاش شده المان‌های تصویری و صحنه‌پردازی نمایش در همین راستا انجام گیرد.

نمایش «گره‌گاه» سه کارگردانی پیمان چراغی از یکتسنبه خردادماه در تماشاخانه اهورا به صحنه می‌رود. گره‌گاه یک درام اجتماعی است که سعی در به تصویر کشیدن مشکلات نسل‌های مختلف دارد؛ معضلات و ارزش‌های اجتماعی و فرهنگی در چهار اپیزود با داستان‌های متفاوت در این نمایش به تصویر کشیده خواهد شد.

مهلت ارسال آثار تمدید شد آثار عکاسان ۵۲کشور در جشنواره عکس ورزشی

همدلی | مهلت ارسال آثار به پنجمین جشنواره بین‌المللی عکس ورزشی ایران تا پایان روز دهم خردادماه تمدید شد. به نقل از روابط عمومی جشنواره، تاکنون عکاسان ۵۲کشور آثار خود را به پنجمین جشنواره بین‌المللی عکس ورزشی ارسال کرده‌اند و از آنجایی‌که دآوری آثار از ۱۱خردادماه آغاز می‌شود، فرصت ارسال عکس به این رویداد تا پایان روز سه‌شنبه، دهم خردادماه ۱۴۰۱ تمدید شد. علاقه‌مندان برای مطالعه فراخوان و ثبت‌نام می‌توانند به سایت جشنواره مراجعه کنند.

پنجمین جشنواره بین‌المللی عکس ورزشی ایران با همکاری کلوب عکس فوکوس، نمایندگی فرانسویون بین‌المللی هنر عکاسی (فیآپ) و انجمن خبرنگاران و عکاسان ورزشی ایران در سه بخش اصلی برگزار می‌شود و جوایز نقدی علاوه بر یادمان و تندیس جشنواره به آثار برگزیده اهدا خواهد شد. سیزدهمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم‌های ورزشی ایران و پنجمین جشنواره بین‌المللی عکس ورزشی ایران با حمایت کمیته ملی المپیک و پارالمپیک، وزارت ورزش و جوانان و فدراسیون ورزش‌های زورخانه‌ای، کشتی پهلوانی در بخش خصوصی و به همت مؤسسه فرهنگی هنری خانه هنر خیام تیرماه ۱۴۰۱ هم‌زمان با هفته المپیک برگزار می‌شود.

فيلم کن ۲۰۲۲ با معرفی برندگان این دوره به

کار خود خاتمه داد. همان‌طور که از ماه‌ها قبل درباره این رویداد اطلاع‌رسانی شده بود، بسیاری از اهالی دنیای سینما به حضور ایرانیان حاضر در این دوره از فستیوال کن امیدوار بودند و هفتادوپنجمین دوره از این جشنواره را دوره‌ای متفاوت برای سینماگران کشورمان به‌حساب می‌آوردند. امسال اصغر فرهادی یکی از اعضای هیات داورى بخش اصلی جشنواره بود و چند فیلم به کارگردانی ایرانیان به این رویداد راه پیدا کرده بودند. در پایان هم زهرا امیرابراهیمی؛ بازیگر غربت‌نشین ایرانی توانست عنوان بهترین بازیگر زن را برای بازی در فیلم عنکبوت مقدس با نویسندگی و کارگردانی علی عباسی به دست بیاورد. هرچند پیش‌بینی‌ها برای کسب موفقیت برای فیلم برداران لیلا بیش از این بود اما در نهایت این فیلم هم دست‌خالی از کن به‌خانه بازنگشت. بااین‌همه‌اما شایدانتظار ایرانیان از این دوره از کن چندان برآورده نشد. در ادامه نگاهی می‌اندازیم به برندگان بخش‌های مختلف هفتاد و پنجمین دوره از فستیوال کن. «مثلث‌غم» ساخته روبن اوستلوند نخل طلا را از آن خود کرد، «زدیک» ساخته لوکاس دونت از بلژیک و «سنزگران در ظلم» ساخته گلر دنی از فرانسه به‌طور مشترک برنده جایزه بزرگ لقب گرفتند، پارک چان ووک برای «تصمیم به ترک کردن» جایزه بهترین کارگردانی را گرفت، جایزه ویژه هفتادوپنجمین دوره جشنواره کن به ژان‌پی‌وی لوک داردن برای فیلم «توری و لوکیتا» رسید، سنگ کانگ-هو برای «دلال» جایزه بهترین بازیگر مرد را از آن خود کرد، جایزه بهترین بازیگر زن نصیب زهرا امیرابراهیمی برای فیلم «عنکبوت مقدس» شد، جایزه هیات داورى به‌صورت مشترک از آن «هشت‌کوه» ساخته فلیکس فن گرونینگن و شارلوت وندرمرش و فیلم «ای‌او» ساخته پری اسکولیمووسکی شد، طارک صالح برای «پسری از بهشت» جایزه بهترین فیلم‌نامه کن را به‌خانه برد، دوربین طلایی برای فیلم اول یک کارگردان به «اسب جنگ» ساخته جینا گامل و رایلی کنو رسید، «طرح ۷۵» ساخته‌هایاکاوا چی به جایزه تقدیر ویژه دوربین طلا رسید، «زمزمه‌های آب» ساخته جیانینگ چن برنده نخل طلای فیلم کوتاه شد، «لوری» ساخته ایناشا بیکرام شاه در بخش فیلم کوتاه تقدیر ویژه شد و جایزه مستند جشنم طلایی به «همه که نفس می‌کشند»

ساخته شائونکا سین رسید. ساعتی پیش از برگزاری مراسم اختتامیه جشنواره کن هم فدراسیون بین‌المللی منتقدان فیلم (فیپرش) جایزه اصلی خود را به فیلم «برادران لیلا» هدیه داد و سعید روستایی هم این جایزه را به مردم داغ‌دیده آبادان تقدیم کرد. هیات‌داوران فیپرش که احمد شوقی، فیلم‌ساز مصری ریاست آن را بر عهده داشت، «برادران لیلا» را برای توانایی کارگردانش در شکل دادن به داستانی جذاب با تمرکز بر دیدگاه‌های فرهنگی و ارانه دنیای کوچک مردسالارانه ناکارآمد ایستاده این جایزه در بخش رقابتی اصلی خواند. در بخش نوعی نگاه هم جایزه فیپرش به فیلم «پیراهن گمشد آبی» ساخته مریم تونزای از مراکش رسید

فيلم «هشق بر اساس دالوا» ساخته امانوئل نیکولت نیز در بخش هفته منتقدان دو هفته کارگردانان موفق به کسب این جایزه شد. جایزه هیات داورى کلیسای جهانی جشنواره فیلم کن به فیلم «دلال» ساخته هیروکارو کوره-ایدا اهدا شد. فیلم «برادران لیلا» روستایی همچنین موفق به کسب جایزه شهروندی کن شد. این دومین سالی است که این جایزه حاشیه‌ای

فرهنگ وهنر

هفتاد وپنجمین دوره جشنواره فیلم کن هم تمام شد

صف آرایی ایرانی بر سر یک جایزه

اهدا می‌شود و سلال پیش اصغر فرهادی با «هفرمان» این جایزه را از آن خود کرده بود. جایزه حاشیه‌ای دیگر جایزه انجمن هنر و مقاله سینمای فرانسه بود که به «مثلث‌غم» ساخته روبن اوستلوند اهدا شد. اظهارنظرهای جنجالی درباره زهرا امیرابراهیمی و فیلم عنکبوت مقدس در داخل ایران هم در جای خود یکی از بخش‌های جذاب و جنجالی کن در خارج از مرزهای فرانسه بود. در حالی که بسیاری از فعالان دنیای مجازی از جایزه این زن ایرانی خوشحال بودند الو را به ققتوسی که از آتش برخاسته بود تشبیه می‌کردند، برخی از فعالان رسانه‌ای اصولگرا – البته بدون تماشای فیلم عنکبوت مقدس – با ضد ایرانی ضد اسلامی خواندن این فیلم کسب جایزه بهترین بازیگر زن از سوی زهرا امیرابراهیمی در ایسن فیلم را زیر سؤال بردند؛ برخی او را زنی که خوش‌رقمی برای غربی‌ها باعث کسب

جایزه بهترین بازیگر زن در این دوره آثار نام‌آوران بزرگی چون کارگردان ژاپنی «هیروکارو کوریتا» با فیلم جدید «دلال – Bro-ker» و آخرین ساخته خانم «گلر دنی» فیلم‌ساز فرانسوی با نام «ستاره‌ها هنگام شب» The Stars at Noon» و نیز فیلم‌ساز شهیر کانادایی «جنایات آینده – Crimes of the Future» چنگی به دل زدند. حتی «مثلث‌غم» آخرین ساخته «روبن استلوند» نیز نسبت به آثار پیشین او یعنی فیلم «توریست» و «مرعب» یک و سرورگردن پایین‌تر قرار داشت؛ اما فیلم «Eo» ساخته «پرزوی اسکولیموفسکی» و «پسری از Boy from Heaven» و آخرین ساخته برداران داردن «توری و لوکیتا-Tori and Lokita» از آثار ماندگار این دوره به‌شمار می‌آیند.

«کلی رابکار» با فیلم «تماش» و کارگردانی که نگاهی مینیمال(ساده‌گرای) دارد، یکی از فیلم‌سازان سدرن خوبی بود که تلاش و دیدگاه انسانی یک مجسمه‌ساز را با مراقبت از یک برنده زخمی به‌صورت موازی به‌خوبی کارگردانی کرد. «ماریو مارتونه» کارگردان ایتالیایی با فیلم «نوستالژیا» و بازی‌های خوبی که داشت خوب ظاهر شد . «عنکبوت مقدس» نیز فیلم جنجالی «علی عباسی» در این دوره از جشنواره بود که نیاز به شناخت بیشتر کارگردان از شرایط جامعه و فرهنگ ایرانی و کنار گذاشتن کلیشه‌های رایج نسبت به روایت آثار داشت؛ بااین‌وجود فیلم از فیلم‌برداری و تدوین خوبی برخوردار بود؛ ناگفته‌نماند نام «هایده صفی باری» به‌عنوان یکی از تدوینگران آن دیده می‌شود! «همدی بچستانی» نیز در ایفای نقش «سعید حنایی» با قاتل زنجیرهای خوب ظاهر شده بود. «سعید روستایی» یکی از جوان‌ترین فیلم‌سازان حاضر در جشنواره کن با سومین ساخته‌اش «برادران لیلا» و بازی سعید پورصمیمی، فرهاد اصلاتی، نوید محمد زاده، پیمان معادی و ترانه علیدوستی، توجه تماشاچیان را به‌عنوان یک فیلم‌ساز نوظهور از سینمای ایران به‌سوی خود جلب کرد. دوربین سعید روستایی نگاه واقع‌گرایانه نسبت به معضلات اجتماعی به‌ویژه قشر بی‌پضاعت و بی‌دفاع جامعه دار، آدم‌هایی را نشان می‌دهد که تک افتاده و در حاشیه قرار دارند و برای احیای خویش، ابایی

نمایشگاه در گفت‌وگو با «همدلی» تشریح کرد

«شکوه لاله‌ها» حماسه‌ای به روایت هنرمندان

هنرمندان، توجه به موضوع اصلی نمایشگاه، گردآوری آثار و هنرمندان از وظایف مدیر نمایشگاه است. تشکیل نمایشگاه‌های گروهی با توجه به کثرت هنرمندان و شلوغی دنیای هنر، برای کسانی که تازه‌وارد این عرصه شده‌اند، میدان خوبی است؛ اما چند صیاحی است که شاهد مشکلاتی در این زمینه هستیم که همت مدیران فرهنگی و هنری را می‌طلبد.

❖ **مشکلات در چه زمینه‌هایی هستند و راهکار پیشنهادی شما چیست؟**
گردهمایی اسانید، هنرمندان و برپایی نمایشگاه جزو زیبایی‌های رویداد هنری است ولی آنچه مغفول مانده حمایت هنرمندان است که بر اساس صوبه قانونی حمایت دستگاه‌های دولتی از آثار هنری، دستگاه‌های مختلف دولتی کشور مکلف می‌شوند تا دو درصد از هنری فاکسر داخلی و برای استفاده در فضاهای کالبدی دستگاه مربوطه، به‌عنوان جوایز در مناسبت‌های فرهنگی به کار ببندند، اما متأسفانه تاکنون این امر محقق نشده است. آنچه اتفاق افتاده خرید آثار اسانید نامدار توسط مدیران دولتی است که باعث ناقص شدن چرخه اقتصاد هنر شده است. حمایت‌های دولتی مختص چند نفر نیست بلکه کل جامعه هنری را شامل می‌شود و این مشکل اول

جهان – که زمانی از اسکار هم ارزشمندتر بود– را

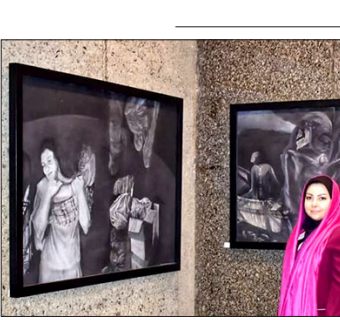
دریافت می‌کند تا اعتبار این جایزه از امروز نزد همگان به‌شدت کمتر از هر زمان دیگری باشد و کن به روند نزولی خود دامن بزند. بی‌شک جشنواره کن بعد از اهدای این جایزه وارد دوران تازه‌ای می‌شود. دورانی که همانگونه که گذار هشدار داده بود– در آن، هنر و سینما جای خود را به سیاست و سیاسی‌کاری‌ها می‌دهد.»
سید مصطفی موسوی نژاد، نویسنده نیز به نوشته فارس این‌گونه مخالفش را با این جایزه نشان داد: «یک فیلم سیاه و کثیف از ایران می‌سازند، یک قاتل سریالی زنان را که روانی و مریض است، زائر امام رضاع) و مذهبی نشان می‌دهند و به همین راحتی جایزه بهترین بازیگر جشنواره کن را می‌گیرند. یک روش قدیمی؛ ایران و مسلمان را سیاه و لجن نشان بده و جایزه بگیر!»
دانیال معمار، سردبیر روزنامه همشهری در واکنش به ابراز احساسات برخی ایرانیان به این جایزه با تعبیر تندى نوشت: «از دادن جایزه به زهرا امیرابراهیمی خوشحالید؟ ضددینی بودن فیلم عنکبوت مقدس به کنار، با ضد ایرانی بودنش چطور کنار آمدید؟ چقدر بی‌وطن و وطن‌فروشید شما!»

اما محمود گیرلو، منتقد و مجری رسانه ملی می‌شد حالا در بخش بهترین بازیگر زن به کسی اهدا شد که مخالفان و موافقان کن را از این سیاسی‌کاری مطلق ششوک کرد.»
فارس ادامه داد: «علاوه بر نقد سینماگر کهنه‌کار و نامدار جهان و مهر تأیید او بر سیاسی‌کاری جشنواره کن به‌یکباره زهرا امیرابراهیمی بازیگری بدون آرزومه‌ای شاخص در دنیای بازیگری – در میان آن‌همه هنرنییشه درجه‌یک جهان که هرکدام تبتواتب بردن نخل طلای بازیگری جشنواره کن را داشتند– در شرایطی به‌غایت ناباورانه -احتمالا حتی برای خود بازیگر مذکور– بالاترین جایزه به دست آورد.»

لیلا در برابر پرویز

از روی آوردن به کارهای سیاه و حتی خلاقکاری ندارند؛ این عناصر و موقعیت‌ها در دو فیلم قبلی او با توجه به شناخت خوب فیلم‌ساز از این نوع سینما، چنگی به دل نمی‌زند؛ اما در «برادران لیلا» کارگردان در سازمان‌دهی و زنده کردن عناصر سینمایی نسبت به دو اثر قبلی یعنی «دل» و یک روز» و «متری شیش و نیم» گامی به جلو برداشته و به یختگی تازه‌ای رسیده است.

مهم‌ترین ابزاری که در این فیلم بیچ و مهره‌های شخصیت‌های برادران لیلا را به هم وصل کرده، انتخاب درست «سعید پورصمیمی» برای ایفای نقش اسماعیل یا همان پدر خانواده است. او در کشف و جوهره نقش با رفتارهای فیزیکی و جسمانی مناسبی که از خود بروز می‌دهد، ریتم و تموی متفاوت جسمانی را به‌عنوان یکی انسان سرافکنده و سربلند، به مخاطب انتقال می‌دهد؛ یکجا به‌عنوان بزرگ فامیل و جای دیگر با پیشش دراماتیک به‌عنوان ننگ فامیل و خانواده نشان داده می‌شود. پورصمیمی در مصاحبه مطبوعاتی ذکر این نکته را که نسل جدید نسبت به نسل پیشین ویژگی‌های متفاوتی دارد با صداقت بیان می‌کند و خود را نسبت به جوان‌های امروزی کمی عقب‌تر می‌بیند و گسترش تکنولوژی در جهان این واقعیت را بیشتر به او نشان می‌دهد. او در انتهای داستان یک سبیلی از همین نسل که خود اقرار می‌کند (توسط لیلا دخترش) می‌خورد. اسماعیل رویای «بزرگ فامیل شدن» را در سر دارد اما به چه بهایی؟ باید چهل سکه طلا توسط او برای یدک کشیدن این عنوان در یک مراسم عروسی اهدا شود؛ پولی که لیلا و برادرانش برای رؤیای بهتر شدن و فرار از سخت زندگی‌شان در سر دارند اما پدر این پول را برای دادن و صاف نگه‌داشتن کمر فامیل نیاز داد؛ ستیز شخصیت پدر به‌عنوان (نماد سنت) و لیلا (مقابل سنت) یکی از زیرمخت‌های قابل دریافت فیلم است که در این فیلم به قوام نسبتاً خوبی رسیده است؛ یکی از نکته‌هایی که نباید در جشنواره کن اسمال فراموش شود، حضور تمام عوامل و بازیگران فیلم برادران لیلا روی فرش قرمز بود، اما عدم حضور «فرهاد اصلاتی» که در ایفای نقش «پرویز» بسیار تأثیرگذار بودیزه در سکانس عروسی ظاهر شد، علامت سوال بزرگی بود که چه کسی مانع این حضور شده است؟ مدتی است که جامعه هنری بیشتر در پی انتقام گرفتن از یکدیگرند تا عفو و بخشش یکدیگر؛ صلح درونی که می‌تواند لیلا را در برابر تمام برادرانش نگه داردا

است. مشکل دوم دریافت غیرقانونی وجه ورودی توسط گالری‌های خصوصی و دولتی از هنرمندان است. گالری، محلی برای ایجاد ارتباط میان هنر، هنرمند و خریداراست. گالری دار موظف است در ازای فروش اثر هنری، درصدی از فروش را دریافت کند اما با تأمین مالی، وظیفه خود را به عهده کیوریتور و هنرمند می‌گذارد که با نظارت جدی در هنر گالری‌ها قابل حل است. مشکل سوم که آسیب جدی به هنر ایران و هنرمند میزند، کسانی که به‌عنوان مدیریت نمایش عمل می‌کنند گاه بدون تخصص در این حوزه هستند که بدون توجه به جایگاه هنرمند، درک کلی و ارتباط آثار، یک مجموعه نمایشگاهی را در گالری‌های معروف به نمایش می‌گذارند و همین امر باعث پایین آمدن کیفیت نمایشگاه‌های هنری در ایران و خارج شده است. در حقیقت هرکسی به دنبال منفعت خودش است و لطمه اصلی به فرهنگ و هنر کشورمان وارد می‌شود که وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی می‌تواند با تدوین دستورالعمل صحیح این مشکل را رفع کند.

روزنامه شهردلی ۷

دوشنبه ۹ خرداد ۱۴۰۱ ■ سال ششم ■ شماره ۱۶۴۵

رویداد

به آهنگسازی ارزنگ سیفی‌زاده «باغ نجیده» شنیدنی شد

همدلی | آلبوم «باغ نجیده» با موسیقی ارزنگ سیفی‌زاده و خوانندگی شورش رشیدی در زائر موسیقی ایرانی پیش روی مخاطبان قرار گرفت. «باغ نجیده» عنوان یکی از تازه‌ترین آثار موسیقایی منتشر شده در فرآیند تولید، بازارپسایی و فروش محصولات موسیقی است که به آهنگسازی ارزنگ سیفی زاده و خوانندگی شورش رشیدی تازگی در دسترس شنوندگان قرار گرفته است. تصنیف «هست مدام» به آهنگسازی محمدحسین سیفی زاده، شعر مولانا با شرحی از محمدحسین سیفی زاده، تکنوازی آثار ارزنگ سیفی زاده، چهارمضارب «رقص پروانه» بر اساس چهارمضارب مرحوم جلیل شهناز همراه با سازآواز و شعر صائب تبریزی، آواز مخالف سه‌گاه با شعر رهی معیری، تصنیف «قصه عشق» به آهنگسازی محمدحسین سیفی زاده و شعر فیض کاشانی، تصنیف «چشم بصیرت» به آهنگسازی محمدحسین سیفی زاده؛ از جمله قطعاتی هستند که در این آلبوم گنجانده شده‌اند. میثم مروستی و علیرضا ربیایی نوازندگان ارکستر زهی، زکریا یوسفی نوازنده دف، بندیر و کوزه، کوان کریمی نوازنده سنتور، بنان گلکار نوازنده تمبک، ارزنگ سیفی زاده نوازنده تار، سه‌تار، عود، هم تار، سازنگ سیفی زاده راوی، ارزنگ سیفی زاده صدایردار، حامی حقیقی مسترینگ، هومن حسنی طراح گرافیک و بهاره رحیمی عکاس گروه اجرایی آلبوم را تشکیل می‌دهند. ارزنگ سیفی زاده نوازنده تار، سه‌تار و آهنگساز شناخته‌شده موسیقی ایرانی در توضیح این آلبوم نوشته است: در تاریخ پر فراز و نشیب هنر ایران موسیقی همیشه بنابر شرایط اجتماعی و سیاسی دستخوش دگرگونی‌های فراوان شده است. یکی از مهم‌ترین این تحولات که جنبه علمی و کاربردی و سیالیت بسیار برجسته است برنامه‌هایی تحت عنوان گل‌ها است که به‌سرعت در میان اقشار جامعه ریشه دوآند. این مجموعه بر آن بود تا ضمن حفظ معیارهای درست هنری با شرایط و احوالات روزگار منطبق باشد و با تنوع در ساختار هر برنامه و انتخاب مجریان متفاوت همه سلیقه‌ها را در برگیرد و همه بخش‌های مرتبط و لازم شردن و موسیقی را به هم پیوند بدهد. مدیریت و نظارت قدرتمند روی این برنامه تا جایی پیش‌رفته بود که به‌غیراز گزینش درست خوانندگان و نوازندگان، حتی به تدوین و چینمان آثار نیز دقت فراوان می‌شد. به این‌که به‌عنوان مثال چه میزان از دکلمه و تکنوازی باید در کنار قطعات گروهی و ترانه‌ها قرار بگیرد. اینکه چرا و چه شد که آن روش بی‌نظیر دیگر مورد وثوق هنرمندان این سرزمین قرار نگرفت مبحثی است مفصل که از حوصله این نوشته خارج است؛ اما ذکر آن بدان جهت آورده شد که بیان شود آلبوم «باغ نجیده» سعی داشته تا از آن فرم و چینمان این تدوین وام بگیرد. درحین‌حال قصد این بوده که محتوای این اثر با درک شرایط امروز و همگام با علم و سواد کنونی همسو باشد. امیدوارم لقب «باغ نجیده» به‌اندازه همت و ایمانی باشد که برایش صرف شده و این آلبوم که با صدای خوش‌رنگ و توانمند صدغه هنرمند شورش رشیدی همراه شده به گوش علاقه‌مندانش خوش بیاید. آلبوم «باغ نجیده» با شماره مجوز ۱۳۹۹۵۵۸ وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و شماره ثبت ۲۴۸۹۰ کتابخانه ملی ایران در دسترس مخاطبان قرار گرفته‌است.

همدلی | حدودا یک ماه از شروع پنجاهوهشتمین دوسالانه هنر ونیز سیری می‌شود و در حالی که این رویداد بزرگ بدون حضور ایران در حال برگزاری است، برخی از مسوولان فرهنگی کشور همچنان امید حضور در این رویداد هنری را برای ایران از دست رفته نمی‌بینند؛ با این حال پرویز تناولی؛ هنرمند شناخته‌شده کشورمان بر پرویز تناولی هنرمند مجسمه‌سازی است که تجربه‌ی حضور در بینال ونیز را در کارنامه هنری خود دارد. او بر این باور است که زمان برای شرکت در این دوره از بینال را شاید باید از دست رفته دید و درباره این رویداد به خبرنگار ایسنا چنین گفت: «بینال ونیز دو سال یک بار برگزار می‌شود و برخی از کشورها در این فضا، یک غرفه رسمی دارند. ایران اما از جمله کشورهایی است که هیچ غرفه رسمی ندارد. غرفه رسمی را معمولاً یک موزه مدیریت می‌کند که در ایران مدیریت غرفه‌ی اجازه شده بر عهده موزه هنرهای معاصر تهران است.» او ادامه داد: «هولنا نه فقط بینال، بلکه هر نمایشگاه هنری، یک کوراوتر (گرداننده) دارد که غرفه و چینمان نمایشگاه بر عهده او است. از آنجا که موزه هنرهای معاصر تهران تحت نظر وزارت ارشاد است، پس از انتخاب کار، بنا بر بودجه‌ای که دارند، باید مجوز ارشاد را نیز اخذ کنند؛ بر این اساس نه تنها سلیقه کوراوتر بلکه موازین و قوانین ارشاد نیز دخیل می‌شود.» تناولی با اشاره به این نکته که شرکت کردن در بینال ونیز برای هنرمندان افتخار بزرگی محسوب می‌شود، گفت: «شرکت در بینال ونیز برای هنرمندان منتخب افتخار بزرگی است. اغلب کشورهای شرکت‌کننده بهترین و خاص‌ترین هنرمند خود را به بینال می‌برند. اکثرًا حتی فقط یک هنرمند و به این ترتیب پیشرفت هنری کشور خود را به بهترین وضع ممکن به دنیا معرفی می‌کنند.»